

Den Europæiske Unions Tidende

L 405

Dansk udgave

Retsforskrifter

 49. årgang
30. december 2006

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1931/2006 af 20. december 2006 om fastsættelse af regler for lokal grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser og om ændring af Schengen-konventionen 1
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 1932/2006 af 21. december 2006 om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav 23
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 1933/2006 af 21. december 2006 om midlertidig tilbagetrækning af Republikken Belarus' adgang til generelle toldpræferencer 35
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 1934/2006 af 21. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af samarbejdet med industrialiserede og andre højindkomstlande og -territorier 41

II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

.....

Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union

- ★ Rådets fælles aktion 2006/998/FUSP af 21. december 2006 om ændring af fælles aktion 2001/555/FUSP om oprettelse af et EU-satellitcenter 60

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1931/2006**af 20. december 2006****om fastsættelse af regler for lokal grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser og
om ændring af Schengen-konventionen**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, nr. 2),
litra a),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

efter proceduren i traktatens artikel 251¹, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ Europa-Parlamentets udtalelse af 14.2.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 5.10.2006.

- (1) Behovet for at indføre regler om lokal grænsetrafik for at konsolidere Fællesskabets retlige rammer om ydre grænser blev understreget i Kommissionens meddelelse "På vej mod en integreret forvaltning af de ydre grænser for medlemslandene af Den Europæiske Union". Dette behov blev bekræftet af Rådet den 13. juni 2002 med godkendelsen af "planen for forvaltning af EU-medlemsstaternes ydre grænser", der efterfølgende blev godkendt af Det Europæiske Råd i Sevilla den 21. og 22. juni 2002.
- (2) Det er i det udvidede EU's interesse at sikre, at grænserne til nabolandene ikke udgør hindringer for handel, social og kulturel udveksling eller regionalt samarbejde. Der bør derfor udvikles et effektivt system for lokal grænsetrafik.
- (3) Ordningen for lokal grænsetrafik er en undtagelse fra de generelle regler for grænsekontrol af personer, der passerer EU-medlemsstaternes ydre grænser, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks)¹.

¹ EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1.

- (4) Fællesskabet bør fastsætte de kriterier og betingelser, der skal overholdes, når passagen af de ydre landgrænser lettes for indbyggere i grænseområderne under ordningen for lokal grænsetrafik. Disse kriterier og betingelser bør sikre ligevægt mellem på den ene side lettelse af grænsepassagen for bona fide-indbyggere i grænseområderne, der har legitime grunde til hyppigt at passere en ydre landgrænse, og på den anden side behovet for at forhindre ulovlig indvandring samt mulige sikkerhedstrusler fra kriminelle aktiviteter.
- (5) For at hindre misbrug bør tilladelse til lokal grænsetrafik generelt kun udstedes til personer, der har haft lovlig bopæl i grænseområdet i mindst et år. Bilaterale aftaler mellem medlemsstater og tilgrænsende tredjelande kan indeholde krav om en længere bopælsperiode. I ekstraordinære og behørigt begrundede tilfælde, f.eks. i sager vedrørende mindreårige, ændringer i civilstand eller i tilfælde af arv af jord, kan disse bilaterale aftaler også fastsætte en kortere bopælsperiode.
- (6) Tilladelsen til lokal grænsetrafik bør udstedes til indbyggere i grænseområder, uanset om de er visumpligtige i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav¹. Heraf følger, at nærværende forordning bør sammenholdes med Rådets forordning (EF) nr. 1932/2006² af 21. december 2006 om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001, som skal fritage indbyggere i grænseområder, der har en tilladelse til lokal grænsetrafik i henhold til denne forordning, fra visumpligten. Nærværende forordning kan derfor kun træde i kraft sammen med denne ændringsforordning.

¹ EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 851/2005 (EUT L 141 af 4.6.2005, s. 3).

² Se denne EUT.

-
- (7) Fællesskabet bør fastlægge særlige kriterier og betingelser for udstedelse af en tilladelse til lokal grænsetrafik til indbyggere i grænseområder. Disse kriterier og betingelser skal være i overensstemmelse med indrejsebetingelserne for indbyggere i grænseområder, der passerer en ydre landgrænse under ordningen for lokal grænsetrafik.
- (8) Den ret til fri bevægelighed, som er tillagt unionsborgere og deres familiemedlemmer, og den tilsvarende ret, som er tillagt tredjelandstatsborgere og deres familiemedlemmer i henhold til aftaler mellem Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og de pågældende tredjelande på den anden side, bør ikke berøres af indførelsen af regler om lokal grænsetrafik på fællesskabsplan. Hvis indbyggere i et grænseområde imidlertid indrømmes en forenklet grænsepassage ifølge ordningen for lokal grænsetrafik, og dette fører til mindre systematisk kontrol, bør grænsepassage uden videre forenkles for enhver person, som er tillagt ret til fri bevægelighed ifølge fællesskabsretten, og er bosat i det pågældende grænseområde..
- (9) I forbindelse med gennemførelsen af ordningen for lokal grænsetrafik bør medlemsstaterne bemyndiges til om nødvendigt at bibeholde eller indgå bilaterale aftaler med tilgrænsende tredjelande, forudsat at de overholder de regler, der er fastsat i denne forordning.

-
- (10) Denne forordning berører ikke de særlige bestemmelser for Ceuta og Melilla, der henvises til i Kongeriget Spaniens erklæring om byerne Ceuta og Melilla i slutakten til aftalen om Kongeriget Spaniens tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990¹.
- (11) Medlemsstaterne bør i overensstemmelse med national lovgivning indføre sanktioner for indbyggere i grænseområder i tilfælde af overtrædelse af den ordning for lokal grænsetrafik, der indføres ved denne forordning.
- (12) Kommissionen bør fremsende en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning. Denne rapport bør om nødvendigt ledsages af lovgivningsmæssige forslag.
- (13) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender.
- (14) Da formålet med denne forordning, nemlig fastlæggelse af kriterier og betingelser for indførelse af en ordning for lokal grænsetrafik ved de ydre landgrænser, direkte berører fællesskabsrettens bestemmelser om de ydre landgrænser og derfor på grund af forordningens omfang eller virkninger bedre kan opfyldes på fællesskabsniveau end af medlemsstaterne alene, kan Fællesskabet vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

¹ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 69.

- (15) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark, ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden 6 måneder efter vedtagelsen af denne forordning, der udbygger Schengen-reglerne efter bestemmelserne i tredje del, afsnit IV, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 5 i nævnte protokol.
- (16) Hvad angår Island og Norge, udgør denne forordning en udvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne som omhandlet i den aftale, Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om deres associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne¹, som falder ind under det område, der er omhandlet i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den pågældende aftale².
- (17) Denne forordning er en videreudvikling af visse bestemmelser i Schengen-reglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne³. Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Det Forenede Kongerige.

¹ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

² EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

³ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

- (18) Denne forordning er en videreudvikling af visse bestemmelser i Schengen-reglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne¹. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Irland.
- (19) For Schweiz' vedkommende er denne forordning en videreudvikling af de bestemmelser i Schengen-reglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 4, stk. 1, i afgørelse 2004/849/EF² og 2004/860/EF³.
- (20) Artikel 4, litra b), og artikel 9, litra c), i denne forordning er bestemmelser, der bygger på Schengen-reglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003 -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

¹ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

² Rådets afgørelse 2004/849/EF af 25. oktober 2004 om undertegnelse, på Den Europæiske Unions vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne (EUT L 368 af 15.12.2004, s. 26).

³ Rådets afgørelse 2004/860/EF af 25. oktober 2004 om undertegnelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne (EFT L 370 af 17.12.2004, s. 78).

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Formål

1. Denne forordning indfører en ordning for lokal grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser og indfører i den henseende en særlig tilladelse til lokal grænsetrafik.
2. Denne forordning giver medlemsstaterne ret til at indgå eller bibeholde bilaterale aftaler med tilgrænsende tredjelande med henblik på gennemførelse af den ordning om lokal grænsetrafik, der indføres ved denne forordning.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne forordning berører ikke de bestemmelser i fællesskabsretten og national lovgivning, der gælder for tredjelandsstatsborgere vedrørende:

- a) længerevarende ophold
- b) adgang til og udøvelse af erhvervsvirksomhed
- c) told- og skatteforhold.

Artikel 3
Definitioner

I denne forordning forstås ved

- 1) "ydre landgrænse": den fælles landgrænse mellem en medlemsstat og et tilgrænsende tredjeland
- 2) "grænseområde": et område, som ikke strækker sig over mere end 30 kilometer regnet fra grænsen. De kommuner, der betragtes som grænseområdet, skal præciseres af de pågældende stater i de i artikel 13 omhandlede bilaterale aftaler. Hvis en del af sådanne kommuner er beliggende mere end 30 kilometer fra grænsen, men ikke over 50 kilometer, skal området ikke desto mindre betragtes som en del af grænseområdet
- 3) "lokal grænsetrafik": regelmæssig passage af en ydre landgrænse af indbyggere i grænseområdet i et naboland med henblik på ophold i grænseområdet, f.eks. af sociale, kulturelle eller dokumenterede økonomiske årsager eller af familieårsager, af en varighed, der ikke kan overstige den tidsgrænse, som er fastsat i denne forordning
- 4) "personer, der er omfattet af fællesskabsrettens ret til fri bevægelighed":
 - i) unionsborgere som defineret i artikel 17, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger, og som udnytter deres ret til fri bevægelighed og omfattes af direktiv 2004/38/EF¹

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77). Berigtiget udgave i EUT L 229 af 29.6.2004, s. 35.

- ii) tredjelandsstatsborgere og deres familiemedlemmer, uanset nationalitet, som i henhold til aftaler indgået mellem Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og de pågældende tredjelande på den anden side er tillagt ret til fri bevægelighed, der svarer til unionsborgeres ret
- 5) "tredjelandsstatsborgere": enhver, der ikke er unionsborger som defineret i artikel 17, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og som ikke er omfattet af nr. 4)
- 6) "indbyggere i grænseområder": tredjelandsstatsborgere, der har haft lovlig bopæl i grænseområdet i et land, der er nabo til en medlemsstat, i en periode, der er fastsat i de i artikel 13 omhandlede bilaterale aftaler, dog mindst et år. I ekstraordinære og behørigt begrundede tilfælde, der er præciseret i de bilaterale aftaler, kan en bopælsperiode på mindre end et år anses for tilstrækkelig
- 7) "tilladelse til lokal grænsetrafik": det særlige dokument, der indføres ved kapitel III, og som giver indehaveren ret til at passere en ydre landgrænse under ordningen for lokal grænsetrafik
- 8) "Schengen-konventionen": konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis afskaffelse af kontrollen ved de fælles grænser¹.

¹ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1160/2005 (EFT L 191 af 22.7.2005, s. 18).

Kapitel II

Ordning for lokal grænsetrafik

Artikel 4

Indrejsebetingelser

Indbyggere i grænseområderne kan passere den ydre landgrænse til en tilgrænsende medlemsstat under ordningen for lokal grænsetrafik på betingelse af, at de:

- a) er i besiddelse af en tilladelse til lokal grænsetrafik og, hvis det kræves i den relevante bilaterale aftale, der er omhandlet i artikel 13, et gyldigt rejsedokument eller gyldige rejse-dokumenter
- b) ikke er indberettet som uønskede i Schengen Informationssystemet (SIS)
- c) ikke udgør en trussel for nogen medlemsstats offentlige orden, nationale sikkerhed, folkesundheden eller internationale forbindelser og navnlig ikke af samme årsager er indberettet som uønskede i nogen af medlemsstaternes nationale databaser.

*Artikel 5**Varighed af ophold i grænseområdet*

I de bilaterale aftaler, der er omhandlet i artikel 13, anføres den højst tilladte varighed af et uafbrudt ophold under ordningen for lokal grænsetrafik, som ikke må overstige tre måneder.

*Artikel 6**Ind- og udrejsekontrol*

1. Medlemsstaterne foretager ind- og udrejsekontrol af indbyggere i grænseområdet for at sikre, at de opfylder de betingelser, der er fastsat i artikel 4.
2. Der påføres ikke tilladelsen til lokal grænsetrafik nogen ind- og udrejsestempler under ordningen for lokal grænsetrafik.
3. Stk. 1 gælder med forbehold af artikel 15.

Kapitel III**Tilladelse til lokal grænsetrafik***Artikel 7**Indførelse af en tilladelse til lokal grænsetrafik*

1. Hermed indføres en særlig tilladelse til lokal grænsetrafik.

2. Den territoriale gyldighed af tilladelsen til lokal grænsetrafik er begrænset til den udstedende medlemsstats grænseområde.
3. En tilladelse til lokal grænsetrafik skal indeholde et foto af indehaveren og mindst følgende oplysninger:
 - a) indehaverens for- og efternavn(e), fødselsdato, nationalitet og bopælssted
 - b) navn på udstedende myndighed, udstedelsesdato og gyldighedsperiode
 - c) det grænseområde, inden for hvilket indehaveren har ret til at bevæge sig
 - d) nummeret på det gyldige rejsedokument eller de gyldige rejsedokumenter, der i henhold til artikel 9, litra a), tillader indehaveren at passere de ydre grænser.

Det skal klart fremgå, at indehaveren ikke har tilladelse til at bevæge sig uden for grænseområdet, og at ethvert misbrug omfattes af de sanktioner, der omhandles i artikel 17.

Artikel 8

Sikkerhedsforanstaltninger og tekniske krav i forbindelse med en tilladelse til lokal grænsetrafik

1. Sikkerhedselementerne og de tekniske specifikationer i tilladelsen til lokal grænsetrafik skal være i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 af 13. juni 2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere¹.

¹ EFT L 157 af 15.6.2002, s. 1.

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen og de øvrige medlemsstater et eksemplar af tilladelsen til lokal grænsetrafik udfærdiget i overensstemmelse med stk. 1.

Artikel 9

Betingelser for udstedelse

Tilladelser til lokal grænsetrafik kan udstedes til indbyggere i grænseområder, der:

- a) er i besiddelse af et gyldigt rejsedokument eller gyldige rejsedokumenter, der tillader dem at passere de ydre grænser, jf. artikel 17, stk. 3, litra a), i Schengen-konventionen
- b) kan fremvise dokumenter, der beviser, at de har status som indbyggere i grænseområder, og at de har legitime grunde til hyppigt at passere den ydre landgrænse under ordningen for lokal grænsetrafik
- c) ikke er indberettet som uønskede i SIS
- d) ikke anses for at udgøre en trussel for nogen medlemsstats offentlige orden, nationale sikkerhed, offentlige sundhed eller internationale forbindelser og navnlig ikke af samme årsager er indberettet som uønskede i medlemsstaternes nationale databaser.

Artikel 10

Gyldighed

En tilladelse til lokal grænsetrafik er gyldig i mindst et år og højst fem år.

*Artikel 11**Udstedelsesgebyrer*

Gebyrerne svarende til de administrationsomkostninger, der er forbundet med behandlingen af en ansøgning om en tilladelse til lokal grænsetrafik, må ikke overstige de gebyrer, der kræves for at behandle korttidsvisa til flere indrejser.

Tilladelser til lokal grænsetrafik kan udstedes gebyrfrit.

*Artikel 12**Udstedelsesordninger*

1. Tilladelser til lokal grænsetrafik kan udstedes af konsulater eller af en lokal administrativ myndighed i medlemsstaterne, som udpeges i de bilaterale aftaler, der omhandles i artikel 13.
2. Medlemsstaterne fører et centralt register over ansøgninger om udstedelse, forlængelse og inddragelse eller ophævelse af tilladelser til lokal grænsetrafik og udpeger et nationalt kontaktsted, der på anmodning fra andre medlemsstater omgående giver oplysninger om tilladelser, der er opført i dette register.

Kapitel IV

Gennemførelse af ordningen for lokal grænsetrafik

Artikel 13

Bilaterale aftaler mellem medlemsstaterne og tilgrænsende tredjelande

1. Med henblik på gennemførelsen af ordningen for lokal grænsetrafik er medlemsstaterne bemyndiget til at indgå bilaterale aftaler med tilgrænsende tredjelande i overensstemmelse med reglerne i denne forordning.

Medlemsstaterne kan også bibeholde eksisterende bilaterale aftaler med tilgrænsende tredjelande om lokal grænsetrafik. Hvis disse aftaler ikke er forenelige med denne forordning, skal de pågældende medlemsstater ændre aftalerne på en sådan måde, at de konstaterede uoverensstemmelser fjernes.

2. De berørte medlemsstater skal rådføre sig med Kommissionen om foreneligheden af en aftale om lokal grænsetrafik med denne forordning, før de indgår eller ændrer en sådan aftale med tilgrænsende tredjelande.

Hvis Kommissionen finder aftalen uforenelig med denne forordning, underrettes den pågældende medlemsstat. Denne skal træffe alle passende foranstaltninger til, at aftalen inden for en rimelig frist ændres på en sådan måde, at de konstaterede uoverensstemmelser fjernes.

3. Såfremt Fællesskabet eller den berørte medlemsstat ikke har indgået en generel tilbagetagelsesaftale med et tredjeland, skal de bilaterale aftaler om lokal grænsetrafik med dette tredjeland indeholde bestemmelser om tilbagetagelse af personer, der misbruger ordningen for lokal grænsetrafik som fastsat i denne forordning.

Artikel 14

Samme behandling

Medlemsstaterne sørger i de i artikel 13 omhandlede bilaterale aftaler for, at tredjelande sikrer personer, der er omfattet af Fællesskabets ret til fri bevægelighed, og tredjelandstatsborgere, der har bopæl i grænseområdet i den pågældende medlemsstat, mindst samme behandling som indbyggerne i grænseområdet i det pågældende tredjeland.

Artikel 15

Lettelse af grænsepassage

1. De bilaterale aftaler, der er omhandlet i artikel 13, kan indeholde bestemmelser med henblik på at lette grænsepassagen, hvorved medlemsstaterne:
- a) opretter særlige grænseovergangssteder, der kun er åbne for indbyggere i grænseområder
 - b) forbeholder særlige baner for indbyggere i grænseområder ved de almindelige grænseovergangssteder
 - c) under hensyntagen til lokale forhold, og hvis der undtagelsesvist er et særligt krav, giver indbyggere i grænseområder ret til at passere den ydre landgrænse på bestemte steder ud over de godkendte grænseovergangssteder og uden for åbningstiden.

2. Hvis en medlemsstat i overensstemmelse med stk. 1 beslutter at lette grænsepassagen for indbyggere i grænseområder, skal en sådan lettelse uden videre udvides til også at gælde alle personer, der er omfattet af Fællesskabets ret til fri bevægelighed og har bopæl i grænseområdet.

3. Ved de grænseovergangssteder, der er nævnt i stk. 1, litra a), samt ved de baner, der er nævnt i stk. 1, litra b), skal personer, som regelmæssigt passerer den ydre landgrænse, og som grænsevagterne kender godt på grund af deres hyppige passage af grænsen, som regel kun kontrolleres lejlighedsvis.

Der gennemføres af og til uden varsel og med uregelmæssige mellemrum grundig kontrol af disse personer.

4. Når en medlemsstat beslutter at lette passage af grænserne i overensstemmelse med stk. 1, litra c),

- a) indeholder tilladelsen til lokal grænsetrafik foruden de i artikel 7, stk. 3, anførte oplysninger også oplysninger om grænsepassagested og omstændigheder, hvorunder passage af den ydre landgrænse er tilladt
- b) gennemfører den pågældende medlemsstat lejlighedsvis kontrol og opretholder overvågning for at hindre grænsepassage, der ikke er tilladt.

Kapitel V

Afsluttende bestemmelser

Artikel 16

Ceuta og Melilla

Denne forordning berører ikke de særlige ordninger for byerne Ceuta og Melilla, der henvises til i Kongeriget Spaniens erklæring om byerne Ceuta og Melilla i slutakten til aftalen om Kongeriget Spaniens tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen.

Artikel 17

Sanktioner

1. Medlemsstaterne sikrer, at overtrædelser af den ordning for lokal grænsetrafik, der indføres ved denne forordning, og som gennemføres ved de bilaterale aftaler, der er nævnt i artikel 13, straffes med sanktioner i henhold til national lovgivning.
2. Disse sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og virke afskrækkende og give mulighed for at ophæve eller tilbagekalde tilladelserne til lokal grænsetrafik.

3. Medlemsstaterne registrerer alle tilfælde af misbrug af ordningen for lokal grænsetrafik og de sanktioner, der er pålagt i henhold til stk. 1. Disse oplysninger fremsendes hver sjette måned til de øvrige medlemsstater og til Kommissionen.

Artikel 18

Rapport om ordningen for lokal grænsetrafik

Senest den 19. januar 2009 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan ordningen for lokal grænsetrafik gennemføres og fungerer, således som fastlagt i denne forordning og gennemført i de bilaterale aftaler, der er indgået eller bibeholdt i overensstemmelse med denne forordning. Denne rapport ledsages om nødvendigt af egnede lovgivningsmæssige forslag.

Artikel 19

Underretning om bilaterale aftaler

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle bilaterale aftaler som omhandlet i artikel 13, samt om alle ophævelser eller ændringer af disse aftaler.
2. Kommissionen gør de oplysninger, den har fået underretning om i overensstemmelse med stk. 1, tilgængelige for medlemsstaterne og offentligheden gennem offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende og på andre relevante måder.

*Artikel 20**Ændring af Schengen-konventionen*

Artikel 136, stk. 3, i Schengen-konventionen affattes således:

"3. Stk. 2 finder ikke anvendelse på bilaterale aftaler om lokal grænsetrafik, jf. artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1931/2006 af 20. december 2006 om fastsættelse af regler for lokal grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser (*).

(*) EUT L EUT L 405 af 30.12.2006. "

*Artikel 21**Ikrafttrædelse*

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 2006.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BORRELL FONTELLES

Formand

På Rådets vegne

J. KORKEAOJA

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1932/2006**af 21. december 2006****om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001****om fastlæggelse af listen over de tredjelande,****hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser,****og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, nr. 2),
litra b), nr. i),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C

- (1) S sammensætningen af listerne over tredjelande i bilag I og II til Rådets forordning (EF) nr. 539/2001¹ af 15. marts 2001, bør være og bør forblive i overensstemmelse med kriterierne i betragtning 5 hertil. En række tredjelande bør overføres fra det ene bilag til det andet, specielt af hensyn til illegal indvandring og den offentlige orden.
- (2) Bolivia bør overføres til bilag I til forordning (EF) nr. 539/2001. Datoen for indførelsen af visumpligt for bolivianske statsborgere bør give medlemsstaterne mulighed for at opsigte deres bilaterale aftaler med Bolivia i tide og træffe alle de administrative og organisationsmæssige foranstaltninger, som er nødvendige for at indføre den nævnte visumpligt.
- (3) Antigua og Barbuda, Bahamas, Barbados, Mauritius, Saint Christopher og Nevis og Seychellerne bør overføres til bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001.

Fritagelsen for visumpligt for statsborgere fra disse lande bør ikke træde i kraft, før der er indgået en bilateral visumfritagelsesaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og det pågældende land.

¹ EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1.

- (4) De to bilag til forordning (EF) nr. 539/2001 bør være udtømmende. I hvert af bilagene til forordning (EF) nr. 539/2001 bør der derfor tilføjes en rubrik, der gør det muligt at fastsætte den visumordning, som medlemsstaterne skal anvende på en række kategorier af personer, der hidtil har været underlagt visumpligt i visse medlemsstater og fritaget fra visumpligt i andre. Der bør i bilag I til forordning (EF) nr. 539/2001 tilføjes forskellige kategorier af britiske statsborgere, som ikke er statsborgere i Det Forenede Kongerige i fællesskabsrettens forstand, og at statsborgere med status som British Nationals (Overseas) tilføjes i bilag II hertil.
- (5) Medlemsstaterne kan fastsætte undtagelser fra visumpligten for indehavere af visse andre pas end almindelige pas. Det er vigtigt at præcisere betegnelsen for disse særlige pas. Desuden er det nødvendigt i forordning (EF) nr. 539/2001 at henvise til de procedurer, der finder anvendelse, hvis disse undtagelser benyttes.
- (6) Medlemsstaterne har mulighed for at fritage konventionsflygtninge, alle statsløse, det vil sige både dem, der falder ind under konventionen om statsløse personers retsstilling af 28. september 1954, og dem, der ikke gør, og skoleelever, der deltager i en skolerejse, når disse personkategorier har bopæl i et tredjeland i bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001, for visumpligt.

Disse tre personkategorier er alle fuldt ud fritaget for visumpligt, når de har bopæl i Schengen-området og indrejser eller genindrejser i dette område; der bør indføres en generel undtagelse for personer i disse kategorier, når de har bopæl i en medlemsstat, som endnu ikke er optaget i Schengen-området, for så vidt angår deres indrejse eller genindrejse i en anden medlemsstat, der er omfattet af Schengen-reglerne.

-
- (7) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1931/2006 af 20. december 2006 om fastsættelse af regler for mindre grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser og om ændring af Schengen-konventionen¹ gør det nødvendigt at indføre en ny fritagelse for visumpligt for indehavere af en tilladelse til mindre grænsetrafik.
- (8) Ordningerne for mulighederne for undtagelser fra visumpligten bør fuldt ud afspejle de faktiske forhold. Visse medlemsstater fritager statsborgere fra tredjelande i bilag I til forordning (EF) nr. 539/2002, der er medlemmer af de væbnede styrker og rejser inden for rammerne af Den Nordatlantiske Traktats Organisation (NATO) eller Partnerskab for Fred, for visumpligt. Af retssikkerhedsmæssige årsager bør der i nævnte forordning henvises til disse fritagelser, som er baseret på internationale forpligtelser, der ligger uden for fællesskabsrettens område.
- (9) De successive ændringer i forordning (EF) nr. 539/2001 gør det nødvendigt at forbedre dens struktur og gøre den lettere at læse, og med henblik herpå bør der foretages en omarbejdning på et senere tidspunkt.

¹

Se denne EUT.

- (10) For så vidt angår Island og Norge er denne forordning en videreudvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne¹, der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den pågældende aftale².
- (11) Det Forenede Kongerige og Irland er ikke bundet af forordning (EF) nr. 539/2001. De deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland.
- (12) For så vidt angår Schweiz er denne forordning en videreudvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 4, stk. 1, i Rådets afgørelse 2004/860/EF af 25. oktober 2004 om undertegnelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne³ -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

¹ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

² EUT L 368 af 15.12.2004, s. 26.

³ EUT L 370 af 17.12.2004, s. 78.

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 539/2001 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1 ændres som følger:
 - a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

"Med forbehold af de forpligtelser, som følger af den europæiske overenskomst om ophævelse af visumpligt for flygtninge, der blev undertegnet i Strasbourg den 20. april 1959, skal konventionsflygtninge og statsløse være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, hvis det tredjeland, hvor de har deres bopæl, og som har udstedt deres rejsedokument, er et tredjeland, der er opført på listen i bilag I til denne forordning."

b) I stk. 2 indsættes følgende afsnit:

"Desuden er følgende fritaget for visumpligt:

- statsborgere i et tredjeland, der er opført på listen i bilag I til denne forordning, som er indehavere af en tilladelse for lokal grænsetrafik, der er udstedt af medlemsstaterne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1931/2006 af 20. december 2006 om fastsættelse af regler for mindre grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser og om ændring af Schengen-konventionen (*), når disse indehavere udøver deres ret inden for ordningen for lokal grænsetrafik
- skoleelever, som er statsborgere i et tredjeland, der er opført på listen i bilag I, og som har bopæl i en medlemsstat, der anvender Rådets afgørelse 94/795/RIA af 30. november 1994 om en fælles aktion vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3, stk. 2, litra b), i traktaten om Den Europæiske Union vedrørende rejselempelser for skoleelever fra tredjelande med bopæl i en medlemsstat (**), når disse skoleelever deltager i en organiseret skolerejse og ledsages af en lærer fra institutionen
- konventionsflygtninge og statsløse og andre personer uden noget statsborgerskab, som har bopæl i en medlemsstat, og som er indehavere af et rejsedokument, der er udstedt af denne medlemsstat.

(*) EUT L 405 af 30.12.2006.

(**) EUT L 327 af 19.12.1994, s. 1."

-
- 2) Artikel 3 i forordning 539/2001 ophæves.
- 3) Artikel 4 ændres som følger:
- a) Stk. 1, litra a), affattes således:
- "a) indehavere af diplomatpas, tjenstepas/officielle pas eller særlige pas i overensstemmelse med en af procedurerne i artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 789/2001 af 24. april 2001 om at forbeholde Rådet gennemførelsesbeføjelserne vedrørende visse detailbestemmelser og konkrete procedurer i forbindelse med behandling af visumansøgninger (*).
-
- (*) EFT L 116 af 26.4.2001, s. 2. Ændret ved Kommissionens afgørelse 2004/927/EF (EUT L 396 af 31.12.2004, s. 45)."
- b) Stk. 2 affattes således:
- "2. En medlemsstat kan fritage følgende for visumpligt:
- a) skoleelever, som er statsborgere i et tredjeland, der er opført på listen i bilag I, og som har bopæl i et tredjeland, der er opført på listen i bilag II, eller i Schweiz eller Liechtenstein, når disse skoleelever deltager i en organiseret skolerejse og ledsages af en lærer fra institutionen
- b) konventionsflygtninge og statsløse, hvis det tredjeland, hvor de har deres bopæl, og som har udstedt deres rejsedokument, er et af de tredjelande, der er opført på listen i bilag II

- c) medlemmer af de væbnede styrker, der rejser inden for rammerne af NATO eller Partnerskab for Fred og er indehavere af de identitetskort og marchordrer, som er omhandlet i overenskomsten af 19. juni 1951 mellem deltagerne i Den Nordatlantiske Traktats Organisation vedrørende status for deres styrker."

4) Bilag I ændres som følger:

a) Del 1:

- i) Bolivia indsættes
- ii) Antigua og Barbuda, Bahamas, Barbados, Mauritius, Saint Christopher og Nevis og Seychellerne udgår
- iii) "Østtimor" ændres til "Timor-Leste"
- iv) "Forbundsrepublikken Jugoslavien (Serbien og Montenegro) ændres til "Serbien" og "Montenegro"
- v) denne ændring vedrører ikke den danske tekst.

b) Der indsættes følgende punkt:

"3. BRITISKE STATSBOGGERE, DER IKKE ER STATSBOGGERE I
DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG
NORDIRLAND I FÆLLESSKABSRETTENS FORSTAND:

British Overseas Territories Citizens, der ikke har ret til bopæl i Det
Forenede Kongerige

British Overseas Citizens

British Subjects, der ikke har ret til bopæl i Det Forenede Kongerige

British Protected Persons"

5) Bilag II ændres som følger:

a) Del I:

i) Bolivia udgår

ii) Følgende indsættes:

"Antigua og Barbuda*

Bahamas*

Barbados*

Mauritius*

Saint Christopher og Nevis*

Seychellerne*

iii) Følgende fodnote indsættes:

"* Visumfritagelsen træder i kraft på datoen for ikrafttrædelsen af en visumfritagelsesaftale med Det Europæiske Fællesskab."

iv) "Brunei" ændres til "Brunei Darussalam".

b) Der indsættes følgende punkt:

"3. BRITISKE STATSBOGGERE, DER IKKE ER STATSBOGGERE I DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND I FÆLLESSKABSRETTENS FORSTAND:

British Nationals (Overseas)".

Artikel 2

Medlemsstaterne indfører visumpligt for bolivianske statsborgere fra den 1. april 2007.

Medlemsstaterne indfører visumfritagelsen for statsborgere fra Antigua og Barbuda, Bahamas, Barbados, Mauritius, Saint Christopher og Nevis og Seychellerne fra ikrafttrædelsesdatoen for en visumfritagelsesaftale, som Fællesskabet har indgået med det pågældende tredjeland.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 2006.

På Rådets vegne

J. KORKEAOJA

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1933/2006**af 21. december 2006****om midlertidig tilbagetrækning af Republikken Belarus'
adgang til generelle toldpræferencer**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 980/2005 af 27. juni 2005 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer¹, særlig artikel 20, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT L 169 af 30.6.2005, s. 1.

- (1) I henhold til forordning (EF) nr. 980/2005 er Republikken Belarus (i det følgende benævnt "Belarus") et begunstiget land, der er omfattet af Fællesskabets arrangement med generelle toldpræferencer.
- (2) Den 29. januar 2003 indgav Den Frie Faglige Internationale (FFI), Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation (EFS) og Den Kristelige Faglige Internationale (WCL) en fælles anmodning til Kommissionen om en undersøgelse i henhold til artikel 27 i Rådets forordning (EF) nr. 2501/2001 af 10. december 2001 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer for perioden 1. januar 2002 til 31. december 2004 - Erklæringer til Rådets forordning om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer for perioden 1. januar 2002 til 31. december 2004¹ af påståede overtrædelser af organisationsfriheden og retten til kollektive forhandlinger i Belarus.
- (3) Efter at have gennemgået anmodningen og hørt Udvalget for Generelle Præferencer besluttede Kommissionen ved afgørelse af 29. december 2003² at iværksætte en undersøgelse. Kommissionen offentliggjorde en meddelelse³, hvori de berørte parter blev anmodet om oplysninger.
- (4) De belarussiske myndigheder blev formelt underrettet om indledningen af undersøgelsen. De benægtede enhver overtrædelse af Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konvention nr. 87 (om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig) og 98 (om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger).

¹ EUT L 346 af 31.12.2001, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 980/2005.

² Kommissionens afgørelse 2004/23/EF af 29. december 2003 om iværksættelse af en undersøgelse vedrørende krænkelse af organisationsfriheden i Belarus, jf. artikel 27, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2501/2001 (EUT L 5 af 9.1.2004, s. 90).

³ EUT C 40 af 14.2.2004, s. 4.

- (5) De oplysninger, som Kommissionen modtog i løbet af undersøgelsen, der er foretaget i samråd med Udvalget for Generelle Præferencer, bekræftede dog, at der er tale om alvorlige og systematiske overtrædelser af organisationsfriheden og retten til kollektive forhandlinger i henhold til ILO-konvention nr. 87 og 98. Kommissionen erfarede bl.a., at ILO undersøgte situationen i Belarus, for så vidt angår de to konventioner, og selv havde indledt en undersøgelse i november 2003. Den efterfølgende rapport, som ILO's undersøgelseskommision fremlagde i juli 2004, indeholdt tolv henstillinger til konkrete skridt til at forbedre situationen i Belarus. Belarus blev indtrængende bedt om at efterkomme henstillingerne senest den 1. juni 2005, hvilket ikke skete. På baggrund af disse oplysninger og sin egen vurdering fandt Kommissionen det derfor berettiget at tilbagetrække præferenceordningen midlertidigt.
- (6) Den 17. august 2005 besluttede Kommissionen at overvåge og evaluere situationen med hensyn til arbejdstageres rettigheder i Belarus¹. I meddelelsen om indledning af overvågnings- og evalueringsperioden på seks måneder² bekendtgjorde Kommissionen, at den ville fremlægge et forslag for Rådet om midlertidig tilbagetrækning af handelspræferencerne, medmindre Belarus inden fristens udløb havde givet tilsagn om at træffe de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme principperne i ILO-erklæringen fra 1998 om grundlæggende principper og rettigheder i forbindelse med arbejde, som udtrykt i de tolv henstillinger i ILO's undersøgelseskommisions rapport fra juli 2004. De belarussiske myndigheder blev formelt underrettet om afgørelsen og meddelelsen.

¹ Kommissionens afgørelse 2005/616/EF af 17. august 2005 om overvågning og evaluering af situationen med hensyn til arbejdstageres rettigheder i Belarus med henblik på midlertidig tilbagetrækning af handelspræferencer (EUT L 213 af 18.8.2005, s. 16).

² EUT C 240 af 30.9.2005, s. 41.

-
- (7) Belarus har ikke afgivet det nødvendige tilsagn inden for overvågnings- og evalueringsperioden på seks måneder og heller ikke som anført ovenfor i de efterfølgende måneder. I stedet forelagde de belarussiske myndigheder den 30. marts 2006 Kommissionen en redegørelse for situationen vedrørende organisationsfriheden i Belarus. Kommissionen har gennemgået denne redegørelse, men konkluderede, at den ikke indeholder tilstrækkeligt bevis for et passende tilsagn.
- (8) I mellemtiden har ILO's styrelsesråd i marts 2006 vedtaget den opfølgingsrapport, Komitéen for Organisationsfrihed har udarbejdet, og hvori det påtales, at situationen vedrørende fagforeningsrettigheder faktisk forværredes i Belarus, og de belarussiske myndigheder indtrængende anmodes om straks at træffe konkrete foranstaltninger.
- (9) Kommissionen har desuden modtaget en meddelelse dateret den 16. maj 2006 fra de belarussiske myndigheder om situationen vedrørende organisationsfriheden i Belarus. Ligesom med hensyn til redegørelsen af 30. marts 2006 nåede Kommissionen efter nøje gennemgang til den konklusion, at heller ikke denne meddelelse indeholdt noget tegn på tilsagn eller et overbevisende vidnesbyrd om, at situationen har forbedret sig. Denne vurdering af situationen i Belarus blev også delt af ILO's Internationale Arbejdskonferences udvalg om anvendelse af standarder, som i sin rapport fra juni 2006 beklagede, at den belarussiske regering stadig ikke har efterkommet henstillingerne, og understregede nødvendigheden af hurtig handling for at sikre reelle og håndgribelige fremskridt. Også Den Internationale Arbejdskonference, der i juni 2006 blev holdt under ILO's auspicer, betegnede den manglende efterkommelse af de tolv henstillinger, som Belarus har ladet upåagtet siden juli 2004, som en vedvarende krænkelse. Denne usædvanlige betegnelse anvendes kun ved meget alvorlige og systematiske tilfælde af manglende overholdelse af en ratificeret konvention.

- (10) Kommissionen har nøje undersøgt den seneste udvikling i Belarus, herunder et brev fra Belarus dateret den 14. oktober 2006 og forelagt for Kommissionen den 17. oktober 2006. I stedet for et konkret tilsagn eller et klart bevis på, at situationen har forbedret sig, indeholder også dette brev udelukkende hensigtserklæringer, men intet tegn på, at principperne i ILO-konvention 87 og 98 faktisk er blevet gennemført. Overtrædelserne af principperne i ILO-konvention 87 og 98 finder fortsat sted.
- (11) På baggrund af ovenstående bør præferenceordningen for produkter med oprindelse i Belarus midlertidigt tilbagetrækkes, indtil det besluttet, at begrundelsen for den midlertidige tilbagetrækning ikke længere er til stede.
- (12) Denne forordning bør træde i kraft seks måneder efter vedtagelsen, medmindre det inden da besluttet, at begrundelsen for forordningen ikke længere er til stede -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den i forordning (EF) nr. 980/2005 omhandlede præferenceordning for produkter med oprindelse i Belarus tilbagetrækkes midlertidigt.

Artikel 2

Rådet træffer med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen afgørelse om genindførelse af præferenceordningen for produkter med oprindelse i Belarus, hvis overtrædelserne af organisationsfriheden og retten til kollektive forhandlinger i Belarus ophører.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 21. juni 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 2006.

På Rådets vegne

J. KORKEAOJA

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1934/2006**af 21. december 2006****om oprettelse af et instrument til finansiering af samarbejdet
med industrialiserede og andre højindkomstlande og -territorier**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 181A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

-
- (1) I løbet af det sidste årti har Fællesskabet vedvarende styrket sine bilaterale forbindelser med en lang række industrialiserede og andre højindkomstlande og -territorier i forskellige regioner i verden, først og fremmest i Nordamerika, Østasien og Australasien, men også i Sydøstasien og Golfregionen. Disse forbindelser har desuden udviklet sig til at omfatte stadig flere især økonomiske, men også andre emner og områder.
 - (2) Det er i Fællesskabets interesse yderligere at uddybe sine forbindelser med industrialiserede lande og territorier, som ofte har politiske, økonomiske og institutionelle strukturer og værdier, der svarer til Fællesskabets, og som er vigtige bilaterale politiske partnere og handelspartnere og vigtige aktører i multilaterale fora og inden for global governance. Dette vil være en vigtig faktor i forbindelse med styrkelsen af Den Europæiske Unions rolle og placering i verden, konsolideringen af multilaterale institutioner og arbejdet med at skabe balance i og udvikle verdensøkonomien og det internationale system.
 - (3) Den Europæiske Union og industrialiserede og andre højindkomstlande og -territorier er enige om at ville styrke deres indbyrdes forbindelser og samarbejde på de områder, hvor de har fælles interesser, gennem en række bilaterale instrumenter som f.eks. aftaler, erklæringer, handlingsplaner og andre lignende dokumenter.

-
- (4) Fællesskabet fører med udgangspunkt i principperne i disse bilaterale instrumenter en politik for samarbejde, der tager sigter på at skabe et klima, der kan befordre dets forbindelser med disse lande og territorier. Samarbejdsaktiviteter vil bidrage til at styrke den europæiske tilstedeværelse og synlighed i disse lande og tilskynder til udvekslinger med dem, navnlig på det økonomiske, handelsmæssige, akademiske og kulturelle plan, og til kontakter mellem en række forskellige aktører på begge sider.
- (5) Den Europæiske Union bygger på principperne om demokrati, retsstatsprincippet, god regeringsførelse samt respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder. Fællesskabets tiltag inden for rammerne af denne forordning bør gennem dialog og samarbejde bidrage til at opfylde det overordnede mål om udvikling og konsolidering af disse principper i partnerlande og -regioner.
- (6) Fremme af forskellige bilaterale samarbejdsinitiativer med industrialiserede og andre højindkomstlande og -territorier inden for et enkelt instrument vil kunne føre til stordriftsfordele, synergieffekter, større effektivitet og synlighed i forbindelse med Fællesskabets aktion.
- (7) For at nå målene i denne forordning er det nødvendigt at følge en differentieret tilgang og udforme et samarbejde med partnerlandene, der tager hensyn til deres økonomiske, sociale og politiske situation samt til Fællesskabets særlige interesser, strategier og prioriteter.
- (8) Denne forordning gør det nødvendigt at ophæve Rådets forordning (EF) nr. 382/2001 af 26. februar 2001 om gennemførelse af projekter til fremme af samarbejde og handelsmæssige forbindelser mellem Den Europæiske Union og industrilandene i Nordamerika, Fjernøsten og Australasien¹.

¹ EFT L 57 af 27.2.2001, s. 10. Ændret ved forordning (EF) nr. 1900/2005 (EUT L 303 af 22.11.2005, s. 22).

- (9) Målene for denne forordning, nemlig at fremme et udvidet samarbejde mellem Fællesskabet og industrialiserede og andre højindkomstlande og -territorier kan ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af den planlagte aktions omfang bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (10) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen¹ -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Mål

1. Fællesskabets finansiering støtter økonomisk, finansielt og teknisk samarbejde og andre former for samarbejde, der henhører under dets kompetencer, med industrialiserede og andre højindkomstlande og -territorier.
2. Det primære mål med samarbejdet med de lande og territorier, der er omhandlet i stk. 1, er at give specifik respons på behovet for at styrke forbindelserne med dem og for et yderligere engagement i forhold til dem på et bilateralt, regionalt eller multilateralt grundlag for at skabe et gunstigere klima for udvikling af Fællesskabets forbindelser med disse lande og territorier og fremme dialogen samtidig med at Fællesskabets interesser tilgodeses.

¹ EFT L 184 af 17.7., s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF af 22.7.2006 (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

*Artikel 2**Anvendelsesområde*

1. Formålet med samarbejdet med industrialiserede og andre højindkomstlande og -territorier er at indgå i et samarbejde med partnere, som har politiske, økonomiske og institutionelle strukturer og værdier, der svarer til Fællesskabets, og som er vigtige bilaterale partnere og aktører i multilaterale fora og inden for global governance. Samarbejdet omfatter også nye industrialiserede og andre højindkomstlande og -territorier, som Fællesskabet har en strategisk interesse i at fremme forbindelserne med.
2. I forbindelse med denne forordning omfatter industrialiserede og andre højindkomstlande og -territorier de lande og territorier, som er opført på listen i bilaget, i det følgende benævnt "partnerlande". Under behørigt begrundede omstændigheder og for at fremme regionalt samarbejde kan Kommissionen dog i forbindelse med vedtagelse af handlingsprogrammer som dem, der er omhandlet i artikel 6, beslutte, at lande, der ikke er opført på listen i bilaget, kan modtage støtte, hvis det projekt eller program, der skal gennemføres, er af regional eller grænseoverskridende karakter. Der kan fastsættes bestemmelser herom i de flerårige samarbejdsprogrammer, der er omhandlet i artikel 5. Kommissionen ændrer listen i bilaget i overensstemmelse med OECD/DAC's regelmæssige revisioner af sin liste over udviklingslande og underretter Rådet herom.

*Artikel 3**Generelle principper*

1. Den Europæiske Union bygger på principperne om frihed, demokrati, respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstaten og søger at vinde tilslutning til disse principper i partnerlandene gennem dialog og samarbejde.
2. Ved gennemførelsen af denne forordning er det i givet fald nødvendigt at følge en differentieret tilgang for udformning af samarbejdet med partnerlandene for at tage hensyn til deres økonomiske, sociale og politiske situation samt til Fællesskabets særlige interesser, strategier og prioriteter.
3. Foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning, omfatter samarbejdsområder, der især er fastlagt i instrumenter, aftaler, erklæringer og handlingsplaner mellem Fællesskabet og partnerlandene, og områder, der vedrører Fællesskabets særlige interesser.
4. Med hensyn til foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning, stræber Fællesskabet også mod at sikre sammenhæng med andre områder for sin optræden udadtil samt andre relevante fællesskabspolitikker. Denne sammenhæng skal sikres ved politikudformningen, den strategiske planlægning og ved programmeringen og gennemførelsen af foranstaltningerne.
5. Foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning, supplerer og tilfører merværdi til de bestræbelser, der gøres af medlemsstaterne og offentlige fællesskabsorganer, bl.a. med hensyn til de handelsmæssige forbindelser.

*Artikel 4**Samarbejdsområder*

Fællesskabets finansiering støtter samarbejdsaktioner, der er i overensstemmelse med artikel 1, og skal være i overensstemmelse med det overordnede formål med og anvendelsesområdet, målene og de generelle principper for denne forordning. Opmærksomheden rettes især mod aktioner, der også kan have en regional dimension, på følgende samarbejdsområder:

- 1) fremme af samarbejde, partnerskaber og fællesforetagender mellem økonomiske, akademiske og videnskabelige aktører i Fællesskabet og partnerlandene
- 2) stimulering af bilateral handel, investeringsstrømme og økonomiske partnerskaber
- 3) fremme af dialoger mellem politiske, økonomiske og sociale aktører og andre ikke-statslige organisationer inden for relevante sektorer i Fællesskabet og partnerlandene
- 4) fremme af mellemfolkelige forbindelser, uddannelses- og erhvervsuddannelsesprogrammer og intellektuel udveksling og fremme af gensidig forståelse mellem kulturer og civilisationer
- 5) fremme af samarbejdsprojekter på områder som forskning, videnskab og teknologi, energi, transport og miljø – herunder klimaændring, told og finansielle spørgsmål samt andre spørgsmål af gensidig interesse mellem Fællesskabet og partnerlandene
- 6) styrkelse af kendskabet til og forståelsen af Den Europæiske Union og af dens synlighed i partnerlandene

- 7) støtte til specifikke initiativer, herunder forskningsarbejde, undersøgelser, pilotordninger eller fælles projekter, som på en effektiv og fleksibel måde skal bidrage til at nå de mål for samarbejde, der følger af udviklingen i Fællesskabets bilaterale forbindelser med partnerlandene, eller som kan medvirke til yderligere at uddybe forbindelserne med dem og inddrage flere områder i disse forbindelser.

Artikel 5

Programmering og tildeling af midler

1. Aktioner til fremme af samarbejde i henhold til denne forordning gennemføres inden for rammerne af flerårige samarbejdsprogrammer, der omfatter samarbejde med alle eller en del af partnerlandene. Kommissionen udarbejder de flerårige samarbejdsprogrammer og fastlægger det nærmere anvendelsesområde for dem.
2. Flerårige samarbejdsprogrammer dækker kun denne forordnings gyldighedsperiode. De fastlægger Fællesskabets strategiske interesser og prioriteter, generelle mål og forventede resultater. De fastlægger desuden de områder, der er udvalgt med henblik på fællesskabsfinansiering, og angiver de vejledende finansielle tildelinger, samlet, for hvert prioriteret område og for hvert partnerland eller hver gruppe af partnerlande i den pågældende periode. Dette kan eventuelt ske i form af et beløbsinterval. Flerårige samarbejdsprogrammer underkastes en midtvejsrevision og eventuelt ad hoc-revisioner.
3. Flerårige samarbejdsprogrammer og revisioner heraf vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 15, stk. 2.

*Artikel 6**Gennemførelse*

1. Kommissionen vedtager hvert år handlingsprogrammer, som bygger på de flerårige samarbejdsprogrammer, der er omhandlet i artikel 5.
2. I årlige handlingsprogrammer fastlægges der for alle eller en del af partnerlandene mål, indsatsområder, forventede resultater, forvaltningsprocedurer og det samlede finansieringsbeløb. Der gives en beskrivelse af de aktioner, der skal finansieres, en angivelse af de dertil svarende finansieringsbeløb og en vejledende tidsplan for gennemførelsen.
3. Årlige handlingsprogrammer vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 15, stk. 2. Det er ikke nødvendigt at anvende denne procedure i forbindelse med ændringer af handlingsprogrammer som f.eks. tekniske tilpasninger, forlængelse af gennemførelsesperioden, omfordeling af midler mellem de planlagte aktioner inden for det planlagte budget, forhøjelse af budgettet med et beløb på under 20% af det oprindelige budget eller nedsættelse heraf, forudsat at disse ændringer er i overensstemmelse med de oprindelige mål, der er fastsat i handlingsprogrammerne.

*Artikel 7**Støtteberettigelse*

Følgende enheder kan opnå finansiering i henhold til denne forordning i forbindelse med gennemførelsen af de handlingsprogrammer, der er omhandlet i artikel 6:

- a) følgende enheder og organer i medlemsstaterne og i partnerlandene:
 - i) offentlige og halvoffentlige organer, lokale myndigheder eller administrationer og sammenslutninger heraf
 - ii) selskaber, virksomheder og andre organisationer og erhvervsdrivende i den private sektor
 - iii) ikke-statslige organisationer, borgergrupper og sektorganisationer som f.eks. fagforeninger, organisationer af økonomiske og sociale aktører, forbrugerorganisationer, kvinde- og ungdomsorganisationer, organisationer inden for uddannelse, erhvervsuddannelse, kultur, medier, forskning og videnskab, universiteter og andre uddannelsesinstitutioner
- b) partnerlande og deres regioner, institutioner og decentraliserede organer
- c) internationale organisationer, herunder regionale organisationer, i det omfang de bidrager til målene for denne forordning
- d) fysiske personer i medlemsstaterne og i partnerlande eller tredjelande, i det omfang de bidrager til målene for denne forordning
- e) fælles organer, som partnerlandene og -regionerne og Fællesskabet har oprettet

- f) fællesskabsinstitutioner og -organer, i det omfang de gennemfører de støtteforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 9
- g) Den Europæiske Unions agenturer.

Artikel 8

Finansieringsformer

1. Samarbejdsprojekter og -programmer vil blive finansieret enten i fuldt omfang over Den Europæiske Unions almindelige budget eller i form af samfinansiering med andre kilder som nærmere beskrevet i artikel 10.
2. Finansieringen med henblik på gennemførelsen af handlingsprogrammerne kan navnlig antage følgende juridiske former:
 - a) tilskudsaftaler (herunder stipendier)
 - b) indkøbskontrakter
 - c) arbejdskontrakter
 - d) finansieringsaftaler.
3. Hvis gennemførelsen af handlingsprogrammerne sker i form af finansieringsaftaler med partnerlande, fastsættes det, at Fællesskabets finansiering ikke må anvendes til at finansiere skatter, toldafgifter og andre skatter og afgifter i partnerlandene.

*Artikel 9**Støtteforanstaltninger*

1. Fællesskabets finansiering kan anvendes til at dække udgifter i forbindelse med forberedelse, opfølgning, kontrol, revision og evaluering, som er direkte nødvendige for gennemførelsen af denne forordning og realiseringen af dens mål, og alle andre udgifter til administrativ og teknisk bistand, som Kommissionen, herunder dens delegationer i partnerlandene, måtte pådrage sig til forvaltningen af aktioner, som finansieres i henhold til denne forordning.
2. Støtteforanstaltningerne er ikke nødvendigvis omfattet af flerårige programmer og kan derfor finansieres uden for deres anvendelsesområde.
3. Kommissionen vedtager støtteforanstaltninger, der ikke indgår i de flerårige programmer, og underretter medlemsstaterne herom.

*Artikel 10**Samfinansiering*

1. Foranstaltninger kan bl.a. samfinansieres med:
 - a) medlemsstaterne og deres regionale og lokale myndigheder, og navnlig deres offentlige og halvoffentlige organer
 - b) partnerlande, særlig deres offentlige og halvoffentlige organer

- c) internationale og regionale organisationer, herunder internationale og regionale finansieringsinstitutioner
 - d) selskaber, virksomheder og andre organisationer og erhvervsdrivende i den private sektor og andre ikke-statslige aktører
 - e) partnerlande, som modtager midler, og andre organer, som kan få støtte i henhold til artikel 7.
2. I tilfælde af parallel samfinansiering opdeles projektet eller programmet i flere tydeligt identificerbare aktioner, som hver især finansieres af de forskellige partnere, som deltager i samfinansieringen, således at finansieringsmidlernes endelige anvendelse altid kan identificeres.
3. I tilfælde af samlet samfinansiering fordeles de samlede omkostninger ved projektet eller programmet mellem de partnere, som deltager i samfinansieringen, og midlerne sammenlægges, således at det ikke er muligt at identificere finansieringskilden i forbindelse med en specifik aktivitet under projektet eller programmet.
4. Kommissionen kan modtage og forvalte midler til samfinansierede projekter på vegne af de i stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede organer til gennemførelse af fælles foranstaltninger. Midlerne behandles som formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med artikel 18 i Rådets forordning (EF) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget¹.

¹ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

*Artikel 11**Forvaltningsprocedurer*

1. Foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning, gennemføres i overensstemmelse med forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002, især del II, afsnit IV.
2. Kommissionen kan beslutte at overlade offentligretlige opgaver og navnlig budgetgennemførelsesopgaver til de organer, der er omhandlet i artikel 54, stk. 2, litra a) og c), i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002. Offentligretlige opgaver kan overlades til de organer, der er omhandlet i artikel 54, stk. 2, litra c), i ovennævnte forordning, hvis de har en anerkendt international status, overholder de internationalt anerkendte forvaltnings- og kontrolsystemer, og der bliver ført tilsyn med dem af en offentlig myndighed.

*Artikel 12**Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser*

1. Aftaler, der indgås i henhold til denne forordning, skal indeholde bestemmelser, som garanterer beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser, særlig i forbindelse med uregelmæssigheder, svig, korruption og anden ulovlig virksomhed, jf. Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/1995 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser¹, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/1996 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder² og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)³.

¹ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

² EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

³ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

2. I aftalerne anføres det udtrykkeligt, at Kommissionen og Revisionsretten har beføjelse til at foretage revision, herunder dokumentrevision eller revision på stedet for alle kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget fællesskabsmidler. Det skal også udtrykkeligt fastsættes, at Kommissionen kan foretage kontrol og inspektion på stedet i overensstemmelse med forordning (EF, Euratom) nr. 2185/96.
3. I alle kontrakter, der indgås i forbindelse med gennemførelsen af samarbejdet, skal Kommissionens og Revisionsrettens rettigheder, som anført i stk. 2, sikres både under og efter kontraktgennemførelsen.

Artikel 13

Evaluerings

1. Kommissionen evaluerer regelmæssigt de aktioner og programmer, der finansieres i henhold til denne forordning, hvor det er relevant ved hjælp af uafhængige eksterne evalueringer, for at efterprøve, om målene er nået, og for at kunne rette henstillinger om en forbedring af fremtidige aktioner. Der tages højde for resultaterne, når programmerne udformes og midlerne tildeles.
2. Kommissionen sender sine evalueringsrapporter til Europa-Parlamentet og til det udvalg, der er omhandlet i artikel 15, til orientering.
3. Kommissionen inddrager alle relevante interessenter, herunder ikke-statslige aktører, i evalueringen af Fællesskabets samarbejde i henhold til denne forordning.

*Artikel 14**Årlig rapport*

Kommissionen undersøger, hvilke fremskridt der er gjort med gennemførelsen af de foranstaltninger, der er truffet i henhold til denne forordning, og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en årlig rapport om gennemførelsen af denne forordning. I rapporten redegøres der for resultaterne af gennemførelsen af budgettet og de finansierede aktioner og programmer og så vidt muligt for det vigtigste udbytte og de vigtigste virkninger af samarbejdsaktionerne og -programmerne.

*Artikel 15**Udvalg*

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 4, stk. 3 i afgørelse 1999/468, fastsættes til 30 dage.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

*Artikel 16**Finansielle bestemmelser*

Det finansielle referencegrundlag for gennemførelsen af denne forordning er for perioden 2007-2013 på 172 mio. EUR. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af den finansielle ramme.

*Artikel 17**Ophævelse*

1. Forordning (EF) nr. 382/2001 af 26. februar 2001 ophæves på den seneste af følgende datoer:
 - den 1. januar 2007
 - datoen for denne forordnings ikrafttræden.
2. Den ophævede forordning finder fortsat anvendelse på retsakter og forpligtelser for regnskabsår forud for 2007. Enhver henvisning til den ophævede forordning skal betragtes som en henvisning til denne forordning.

*Artikel 18**Revision*

Kommissionen forelægger senest den 31. december 2010 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, der indeholder en evaluering af gennemførelsen af denne forordning i de første tre år, eventuelt ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag med de fornødne ændringer.

*Artikel 19**Ikrafttrædelse*

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 2006.

På Rådets vegne

J. KORKEAOJA

Formand

BILAG**Liste over de omfattede lande og territorier**

- 1) Australien
 - 2) Bahrain
 - 3) Brunei
 - 4) Canada
 - 5) Kinesisk Taipei¹
 - 6) Hongkong
 - 7) Japan
 - 8) Republikken Korea
 - 9) Kuwait
 - 10) Macao
 - 11) New Zealand
 - 12) Oman
 - 13) Qatar
 - 14) Saudi-Arabien
 - 15) Singapore
 - 16) De Forenede Arabiske Emirater
 - 17) USA
-

¹ Selv om der ikke er etableret diplomatiske eller politiske forbindelser med Kinesisk Taipei, finder der alligevel intensive kontakter sted, og disse bør fortsættes inden for økonomi, handel, videnskab og teknologi, standarder og normer og en række andre områder.

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS FÆLLES AKTION 2006/998/FUSP

af 21. december 2006

om ændring af fælles aktion 2001/555/FUSP

om oprettelse af et EU-satellitcenter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 14, og

ud fra følgende betragtninger:

-
- (1) Rådet vedtog den 20. juli 2001 fælles aktion 2001/555/FUSP om oprettelse af et EU-satellitcenter¹.
 - (2) I henhold til artikel 22 i nævnte fælles aktion forelagde generalsekretæren/den højtstående repræsentant den 28. juli 2006 en rapport om aktionens gennemførelse med henblik på en eventuel revision.
 - (3) Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC), der fører politisk tilsyn med centrets aktiviteter, noterede sig den 22. september 2006 denne rapport og anbefalede Rådet at ændre den fælles aktion på en række punkter i lyset af rapporten.
 - (4) Fælles aktion 2001/555/FUSP bør således ændres –

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

¹ EFT L 200 af 25.7.2001, s. 5.

Artikel 1

I fælles aktion 2001/555/FUSP foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 2 affattes således:

"Artikel 2

Opgaver

1. Centret støtter i overensstemmelse med den europæiske sikkerhedsstrategi¹ Den Europæiske Unions beslutningstagning inden for FUSP, især ESFP, herunder Den Europæiske Unions krisestyringsoperationer ved, når det er relevant, at levere produkter, der tilvejebringes gennem analyse af satellitbilleder og supplerende data, herunder luftfotos, samt dertil knyttede ydelser i henhold til artikel 3 og 4.
2. Inden for rammerne af disse opgaver giver generalsekretæren/den højtstående repræsentant efter anmodning herom centret instrukser om, hvis centrets kapacitet tillader det, at levere produkter eller ydelser til
 - i) en medlemsstat eller Kommissionen
 - ii) tredjelande, der har godkendt bestemmelserne i bilaget om deltagelse i centrets aktiviteter

¹

Et sikkert Europa i en bedre verden - den europæiske sikkerhedsstrategi, godkendt af Det Europæiske Råd den 12. december 2003 i Bruxelles.

iii) internationale organisationer, såsom De Forenede Nationer (FN), Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) og Den Nordatlantiske Traktats Organisation (NATO), hvis der er tale om en relevant anmodning inden for FUSP, især ESFP."

2) Artikel 8, stk. 2, affattes således:

"2. Direktøren udpeger centrets vicedirektør med bestyrelsens godkendelse. Vicedirektøren udpeges for en periode på tre år med mulighed for forlængelse én gang for en periode på tre år. Direktøren er ansvarlig for rekruttering af centrets øvrige personale."

3) Artikel 11 affattes således:

"Artikel 11

Arbejdsprogram

1. Direktøren udarbejder inden den 30. september hvert år et udkast til et årligt arbejdsprogram, der ledsages af et udkast til langsigtet arbejdsprogram med vejledende perspektiver for yderligere to år, og forelægger det for bestyrelsen.
2. Bestyrelsen godkender det årlige og det langsigtede arbejdsprogram senest den 30. november hvert år."

4) Artikel 12, stk. 3, affattes således:

"3. Centrets indtægter består af bidrag fra medlemsstaterne, med undtagelse af Danmark, i forhold til bruttonationalindkomst (BNI)-fordelingsnøglen, betalinger for ydelser og diverse indtægter."

5) Artikel 12, stk. 4, affattes således:

"4. For anmodninger om opgaver i henhold til artikel 2, stk. 2, kan der blive opkrævet omkostningsdækkende gebyrer efter retningslinjerne i de finansielle regler for centret, som omhandlet i artikel 15".

6) Artikel 13 affattes således:

"Artikel 13

Budgetprocedure

1. Direktøren forelægger senest den 30. september hvert år bestyrelsen et årligt forslag til budget for centret med angivelse af driftsudgifter, aktionsudgifter og forventede indtægter for det følgende regnskabsår samt langsigtede vejledende overslag over udgifter og indtægter på grundlag af udkastet til langsigtet arbejdsprogram.
2. Bestyrelsen godkender centrets årlige budget med enstemmighed blandt medlemsstaternes repræsentanter senest den 30. november hvert år.

3. I tilfælde af uundgåelige, helt usædvanlige eller uforudsete omstændigheder kan direktøren forelægge bestyrelsen et forslag til ændringsbudget. Bestyrelsen godkender under behørig hensyntagen til sagens eventuelle hastende karakter ændringsbudgettet med enstemmighed blandt medlemsstaternes repræsentanter."

7) Artikel 17 affattes således:

"Artikel 17

Udstationering

1. Efter aftale med direktøren kan eksperter fra medlemsstaterne og tjenestemænd fra EU's institutioner eller agenturer i en bestemt periode udstationeres ved centret til stillinger inden for centrets organisationsstruktur og/eller til bestemte opgaver og projekter.
2. I tilfælde af en krise kan centret forstærkes med specialister, der udstationeres fra medlemsstaterne, Kommissionen eller Generalsekretariatet for Rådet. Behovet konstateres, og udstationeringsperioden fastsættes af generalsekretæren/den højtstående repræsentant i samråd med centrets direktør.
3. Bestyrelsen vedtager på forslag af direktøren bestemmelserne om udstationering.

4. Medlemmer af personalet kan i en bestemt periode i tjenestens interesse udstationeres til en stilling uden for centret i overensstemmelse med centrets personalevedtægter."

8) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 20a

Kommissionens tilknytning

Kommissionen tilknyttes fuldt ud centrets arbejde. Centret fastlægger de nødvendige administrative ordninger og arbejdsforbindelser med Kommissionen med henblik på at opnå størst mulig synergi og undgå unødvendig overlapning ved at udveksle ekspertise og rådgivning på de områder, hvor Fællesskabets aktiviteter har indvirkning på centrets opgaver, og hvor centrets aktiviteter er relevante for Fællesskabets aktiviteter."

9) Artikel 22 affattes således:

"Artikel 22

Rapportering

Generalsekretæren/den højtstående repræsentant forelægger senest den 31. juli 2011 Rådet en rapport om, hvordan centret fungerer, om nødvendigt med passende anbefalinger med henblik på dets videreudvikling."

- 10) Artikel 1, stk. 3, artikel 9, stk. 1, andet punktum, artikel 12, stk. 5, og artikel 23, stk. 1, 2, 4, 5 og 6, udgår.

Artikel 2

Denne fælles aktion træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Artikel 3

Denne fælles aktion offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 2006.

På Rådets vegne

J. KORKEAOJA

Formand
